

[Holger Kristiansen.]

Det kan de naturligvis, men dog kun til en vis Grad. Udvalget som Helhed maa dog holde Møde, træffe Beslutninger, føre Protokol o. s. v., og til alt dette faar Mindretallet Adgang. Til alt dette, hvorom der netop i Forbindelse hermed er talt, vil Mindretallet kunne faa Adgang til at erhverve sig Kendskab, før Sagen føres frem i Byraadet enten til Efterretning eller til en Forhandling, der i og for sig ingen Forhandling bliver, idet den kun bestaar i Godkendelse af en Indstilling fra det staaende Udvalg.

Derefter skal jeg sige et Par Ord angaaende Forslaget vedrørende Skolekommission og Kirkebestyrelse. Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen nævnte, at Præsten er valgt af Menigheden og dermed har selvskeven Adgang til Skolekommissionen, er det kun til en vis Grad rigtigt. Præsten har denne Adgang, saa længe den nuværende Ordning bestaar. Han er valgt af Menigheden, udnævnt til Præst for Menigheden og har dermed denne Stilling og det Arbejdsfelt, som denne Stilling giver ham. Men Medlem af Skolekommissionen bør Præsten ikke være i Kraft af sin Udnævnelse til Præst for Menigheden, thi det er en helt anden Opgave, her ligger for.

I det Øjeblik der bestemmes noget andet i Købstadkommunalloven, beholder Præsten sin Stilling som Præst og som Formand i Menighedsraadet, men han maa forsvinde ud af Skolekommissionen, hvor ingen anden Kvalifikation berettiger ham til at være end hans Interesse for Skolens Sager og hans Indseende i Skolespørgsmaal.

Der lovgives her slet ikke om Skolens Tilsyn i det hele taget, men kun om den Del, Købstædernes Styrelse allerede nu har i dette Tilsyn, og hvad angaar Kirkebestyrelsen, gribes der jo ved dette Forslag ikke ind i Kirkebestyrelsens hele Omraade, men der gives kun Byraadene Lejlighed til at faa en direkte Føling med Administrationen af Kirkens Midler, og de er, som det ofte er nævnt, temmelig store og lignes paa Borgerne i al Almindelighed — ja, ganske vist kun paa Medlemmer af Folkekirken, men det vil i de allerfleste Tilfælde i Virkeligheden sige nogenlunde det samme.

Jeg forstaar ikke den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sluttede med angaaende dette Punkt, at hvis det endelig skulde være, kunde man jo fri sig for denne Kirkeskat ved at melde sig ud af Folkekirken; jeg forstaar ikke, at netop

det ærede Medlem vil give en saadan Anvisning.

Det er rigtigt, at Byraadet bliver repræsenteret i Kirkebestyrelsen, fordi denne administrerer saa store Midler, som Tilfældet er, og Beløb, der har antaget en Højde, som nok kan vække Uro adskillige Steder. At denne Kirkeskat ikke er stor i Sammenligning med Kommuneskat og Statsskat i al Almindelighed, siger sig selv; men man maa huske paa, at det kun er et Tillæg til den almindelige Kommuneskat, og som et Tillæg kan de Millioner, som her er Tale om for Købstædernes Vedkommende, dog blive noget trykkende.

Som sagt, jeg tror, det er meget nyttigt, at Byraadene faar en direkte Forbindelse med Kirkebestyrelserne, og det vil sikkert ogsaa vise sig i de fleste Tilfælde at være praktisk.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at han forbavtede mig ved pludselig at blive mere radikal end nogen af de Ordførere, der har talt her i øvrigt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han med Hensyn til Tilsynsparagraffen inde paa den Tanke, at Ministeriets Tilsynsmyndighed overfor Byraadene helt kunde slettes. Dér er det ærede Medlem mere radikal, tror jeg, end selv Socialdemokratiet og mere radikal end det radikale Venstre. Jeg tror nok, vi vil holde paa, at det er rigtigt, at en saadan Tilsynsmyndighed vedblivende bestaar; og jeg tror, at det for det konservative Folkepartis Vedkommende kun er for Odense, man kunde tænke sig Muligheden af, at en saadan Tilsynsmyndighed forsvandt.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal kun gøre ganske faa Bemærkninger.

Jeg finder ingen Anledning til yderligere at komme ind paa Diskussionen med det ærede Medlem Hr. Bresemann angaaende Mindretallets Ret. Jeg ønsker kun at sige een Ting, at man ikke kan tale om kunstige Midler, naar man ved en Lovgivning søger af sikre Mindretallet indenfor en Repræsentation en vis Ret, nemlig Ret til at faa Kendskab til de Ting, som de har Pligt til i Henhold til deres Stilling som Byraadsmedlemmer at tage Ansvar for (Afbrydelse af *Bresemann*). Det ærede Medlem er enig med mig. Saa finder vi ogsaa nok en Form for det. Men jeg vil dog sige, at man er ikke altid lige rede til ude i de enkelte Byraad at vise det fornødne Hensyn her.

I øvrigt skal jeg kun sige til det ærede Medlem, der kom ind paa at bestemme